

[Auken.]
 man derimod skal lægge vægt på, som er fælles for det økonomiske råds formandskab og for regeringens politik, er den alvor, hvormed man går til beskæftigelsesproblemerne, og de konkrete forslag, man anviser med henblik på at løse de hjemligt betingede forhold, der ligger bag den nuværende for os helt uacceptable arbejdsløshed.

Christophersen (V):

Arbejdsløsheden er stadig vort største sociale og økonomiske problem, og det må konstateres uden særlig formildende omstændigheder, at det ikke er lykkedes for regeringen eller folketinget at få greb om dette problem. Jeg tror, det er klogt af os, at vi starter med at konstatere alvoren i det, vi står over for. Tvært imod at få greb om det, så har realiteten i beskæftigelsesudviklingen her i vinteren og foråret været, at vi ikke har fået den tilstrækkelige sæsonmæssige nedtrapning af arbejdsløsheden. I virkeligheden er ledighedsproblemet i dag lige så alvorligt eller måske endda alvorligere end for blot et halvt år siden.

Og hvad værre er, så er efterhånden alle af den opfattelse, at det ikke er noget kortvarigt problem, vi står over for. Det arbejdsløshedsproblem, vi har, vil række langt ind i 1976. Det fremgår af en lang række vurderinger fra erhvervenes side, det fremgår af de vurderinger, som vismændene, det økonomiske råds formandskab, har anlagt, og det fremgik også klart af de bemærkninger, statsministeren kom med her i dag. Jeg vil sige, at det var en noget forsigtigere og noget klogere vurdering, vi her blev præsenteret for, end da statsministeren for et stykke tid siden var så optimistisk at forudsige fuld beskæftigelse i 1976.

Hvad er så konsekvenserne af denne arbejdsløshed? Ja, vi behøver ikke at fordybe os i alle de enkelte sociale og økonomiske virkninger, men det er klart, en af de alvorlige konsekvenser, er naturligvis det, som også har været nævnt tidligere her i dag, at unge mennesker får en skæv start i deres erhvervsmæssige tilværelse, en skæv start, som kan komme til at påvirke deres forhold mange år frem i tiden og også deres vurdering af samfundet og samfundets sociale indretning.

Hvad er så årsagerne til, at krisen har antaget denne karakter? Det er rigtigt, som det er nævnt, at der er en række internationale årsager, men der er jo også en række indenlandske årsager, og her forstod jeg både på statsministeren og på hr. Auken, at når man talte om de indenlandske årsager, så var det først og fremmest den foregående regering, man ligesom måtte laste for, at arbejdsløsheden var blevet et større problem, end den havde behøvet at blive.

Det må jeg på det bestemtteste afvise. Det er en grov agitation, som først og fremmest har til formål at formilde forespørgeren, initiativtageren til denne debat. Realiteten er en ganske anden.

Den indenlandske årsag, som har været af størst betydning for den store ledighed, er den fortvivlede bolig- og byggepolitik, der blev ført i 1972 og 1973, det var den, der betød, at venstregeringen overtog en byggepolitisk situation, som nødvendigvis måtte føre til en sammenklapning på byggemarkedet, og alle, der beskæftigede sig med disse ting i 1973, vidste, at den oppustning og den panikagtige stemning, der i 1972 og 1973 havde præget byggesektoren, måtte ende med en alvorlig forskrækkelse. Det er noget, som jeg så skal være så venlig ikke at laste statsministeren for i hans egenskab af leder af den foregående socialdemokratiske regering, for det kan der måske være flere, der har et ansvar for end statsministeren.

Men dette er den væsentligste indenlandske årsag, og når man så taler om, hvad den tidligere regering foretog sig, vil jeg sige: ja men det var jo i virkeligheden den tidligere regering, som fremlagde den eneste samlede holdbare plan for, hvordan man skulle løse ledighedsproblemet. Den plan blev beklageligvis ikke gennemført, men den var nøglen til at klare de problemer, der rejste sig for Danmark, de problemer, som var blevet skabt i årenes løb herhjemme. At man udover at tilrettelægge en fornuftig offentlig udgiftspolitik samtidig fik bremsede de stærke danske omkostningstigninger, det var den mulighed, der var. Samtidig med at venstregeringen fremlagde den plan, fremlagde den også et finanslovsforslag og gennemførte en række økonomiske lemper, som statsministeren nu var så venlig at fremstille som et produkt af socialdemo-